

Huset här byggdes 1860-61. Yärden ägdes då
av Magnus Landberg. Han hade arbetat som
murare i Varberg så han byggde huset efter
stadsmodell. Huset är högre än de som brukade
byggas på den tiden så folk sa' han var hög-
färdig som byggde ett sådant hus. Kallbagnarna
som nu är här är sådana som folk i Varberg
har härrat för nya. För 30 år sen satte vi in
en ny spis i köket. För var här en stor öppen
spis. Vi hade brandjärn att ställa grytorna på.
Det var en stor ugn som vi eldade i när
vi skulle baka. Den gamla köksspisens värme
ingenläng för den hade ett stort rökhål som man
kunde se tröskan i om man litta upp i den. Den
var väldigt bra om sommaren för den gav ingen
värme.

Här intill var en gammal stuga som revs 1909. Den
hade en stor spis som kallades trinner gruva.

Vi hade lin vartenda år till 1937. Linet skulle sås i härfräsaredagarna d. v. s. Erntsdagen eller dagarna däromkring.

Några år var det skäkteri i stationsområdet. Det var en jøde och en halv jøde som hade det. Det brann 1910. Skäva, avfallet efter skäkningen användes till golvfyllnad. När linet kom från skäkteriet skildes det i höi och blåner med en häckla.

Vi hade grov, mellomfin och fin häckla.

Blåner spunnet och tvinnat användes till mattvarp. Vi har bara vänt till oss själva. Vi har vänt allt vi behövde.

Vad jag vet har vi bara tröskat på togen för att få halv till talut innan vi fick språner.

Vi har använt trösk med hästvandring till 1937 sedan har så mycket jord varit bort-
arrunderad att det vi skulle ha tröskat det

har vi tröskat hos andra.

Uppre i Trillesås var en klok -gubbe som de kallade Kalle på Kulan. Han bodde benbrött och drog leden rätt.

Här nedanför stod till omkring 1904 en liten stuga som vi kallade för Mossen. Där bodde en som hette Anna-Lina. Hon fick en pojke och den fick engelska sjuken. Hon hade väl varit hos någon kloker, men jag vet inte hos vem. Men i alla fall så kom hon hit tidigt en torsdagsmorgon med en ansjovisburk och ville ha det första som hästen hade släppt på morgonen. Mamma frågade vad hon skulle ha det till och då talade Anna-Lina om att hon fått det rådet att det första en häst hade släppt 3

torsdagsmorgnar i rad det skulle hon lägga i vattnet i en ansjovisburk och det vattnet skulle pojken sen dricka.

ACC. N:R M. 12071:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Morfars hade handel i Buerås och när han
gift sig flyttade han till Norrby och hade
handeln där. Men det var visst inte så
mycket han hade att handla med. Han
var också bonde. Sen hade mormors bror den
handeln men sen han dog 1912 har där inte
 varit någon handel.

På Björberg var det en Landberg som
började handel. Jag tror det var på 80-talet.
Men den gick inte så han reste till Amerika.
Men hans fru fortsatte handeln och där är
handel än.

I Pollegården har också varit handel. Där
har jag varit och handlat många gånger
när jag var liten. Den slutar väl för en
30 år sedan.

5/
Magnus Landberg hade partistation här.

Jag minns mycket väl att handelsresande åkte med skjutskället. När pappa var ung var det ett ställe i Åsa som de kallade Skenta som hörde, och Skause på gästgivargården i Åsa hade skjutsk. Hammers Anders Petter har jag många gånger sett köra här förbi med skjutsk. Handelsresande åkte med skjutskället även redan järnvägen kom till.

Jag har en gång gått till Åsa gästgivargård efter en liter brännvin. Vi hade snickare här och de skulle ha brännvin. Jag hade bara ett par kängor och de var hos skomakaren, så jag fick gå i träskor. Men för kunde folk gå. Jag vet att mamma många gånger har gått till Töte Töte (norr om Rungbacka).

Det är nys de ha börjat ha begravning på pensionat. Det första bröllopet de hade på

6/
ACC. N:R M. 12071:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

pensionat här ^{var} en gång på 30-talet. Det var
mycket prat om det, hur märkligt det
skulle vara.

Före bestod nöjena i kaffegillen och dans på
logen.

När Welberlings kom hit 1913 gjorde de genast
danslokal på sin loge och så ha de hyrt ut
lokal till föreningar och fester ända tills Bygde-
gården kom till uppe i Trillesås för ett par år
sedan.

7)

ACC. N:R M. 12071:7

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det var en som vi kallade för Hagastället. Han bodde uppe i Stallabacken. De hade väl ont om det för en gång hade hans häring hört att de hade träskat på ett ställe. Det hördes långt när de träskade med pråla. Så sa häringen hans att han skulle gå dit så han fick något till hönsern. Han ville först inte men häringen var inhägen och så gick han. Men han smög sig väl inte så tyst han jag ho för de fick fatt i honom och slog honom så illa att han blev konstig i huvet efter det. Han fick för sig att han var lung och att han hade fästnör lite varstans. Han var inte farlig. Men när det skulle bli annat väder fick han ont i huvudet och gick och slog med sin käpp i dikskanterna. Och då sa vi alltid: "Nu blir det annat väder för nu står Hagastället med käppen."

Uppre i Tillerås var det två bröder som hade varit på sjön. Mamma kom ihåg när de kom från sjön och hade varit i Norrby och handlat. De hade så fina kläder då. Så blev de sjuka, de fick nerverfeber, och den ene han blev konstig efter det. De kallade honom för Bröten. Han byggde små kajor i skogen som han bodde i. Han gick och grävde diken för folk. Men ju äldre han blev ju sämre arbetade han. När prästen Svensson var död, det var visst 1895, gav hans änka prästens kläder till Bröten. Men Bröten brände upp dem. När prästfrun frågade varför han gjorde det så sa han: "jag var rädd han skulle spöka."

Johannes Antonsson hade två morbröder. En gick till barbefornen och de har visst bara varit i från honom ett par gånger. Den andre studerade till präst. Han försakade de sina stora skulder. Han

ACC. N:R M.12071:9.FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

kom så långt i sina studier att han predikade för offer. Men han tyckte väl inte han fick mycket, för jag vet där var en som frågade honom om det och då svarade han: "Det går fyra tobusskillingar på en daler." Han var redig till att predika men han var visst alltför lugg och glad i flaskan. Eller han hade visst gjort något gale för han blev aldrig prästvigd. Han gick på sjön och sen kom det bror att han hade drunknat. Men de talar om att det brevet hade han skrivit själv och att han skulle ha bränt sig i Danmark. Jag vet inte om de gjort några efterforskningar.

ACC. N:R M. 12071:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När fru Anna-Maria Johansson - mor till Laura Johansson
begravdes i juni 1916 var jag med. Alla möblerna i
huset var överklädda med lakan. Paneler och blom-
lunkor var klädda med svart crepe papper. Gar-
dinerna var fridragna. Först fick vi middag. På
middagsbordet låg böpare av svart crepe-papper.
Efter middagen gick man in i det rummet
där listan stod. Golvet var ej på. En hyra var
arrangerad till altare. Den var överklädd med ett
lakan försedd med den avlidnas monogram och en
rosett av ^{svart} crepepapper. På hyran brann ett ljus.

Sörgekarameller och vin bjöds omkring. Man ställde
sig runt listan med ringlas och karamell. Prästen
höll ett tal över den döda och man drack den
dödas skål. Därpå for man till kyrkan. Man
skildes åt vid graven.

ACC. N:R M. 12071: 11.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Min farmors första man, Svante Berggren (Fläred-
gård, Strängnäs s:n Västergötland) var s.k.
norrländskvalle. Av en ännu bevarad räk-
ningsbok framgår det att han handlade med
endast manufakturvaror. Han körde varor med
häst och vagn till Norrland om vintern, övriga
året skötte han jordbruket. Enligt vad min
farmor berättat hämtade han sina varor hos
Larsson på Rydboholm. Jag har aldrig hört om
att han handlat med hemvävda tyger.

ACC. N:R M. 12071:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi hade kallare boende hos oss och de var så smålla, så en visste inte en hade någon i kammaren. Det var tre smålärningar. De tjänade 1,25 om dagen. De betalade 2 kr. i veckan hemma hos oss, så fick de också kaffe på morgnarna och kvällsmat. Det var ordentliga karlar som skickade hem allt de fick över av sin lön. De köpte bara 1/2 l. bränn-
var till varje lördag.

Jag minns postskjutarna. Folk kunde åka med dem. Det kostade 3 kr. till Varberg. Det var mycket pengar då. 1 tjög ägg kostade då 50 öre. Landberg hade posten. Det kom en karing dit med ett brev utan adress. "Vart ska brevet?" sa Landberg. "Det står i brevet," sa karingen.

Jag har gått i skola för målare Lilja (Rägelund 1855). Det var bara bror min och jag som gick för honom. Sen gick jag i skola för en lärarinna som var en vecka på vårt ställe. På vårt ställe fick vi

ACC. N:R M. 12071:13.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

haffe när veckan var slut.

Visst var det riktigt med Tulleråsmärket. Det var så att de slogs jämt. När det hade varit en stuva (lekstuga) så fråga' en alltid: "Nä, var det nå't roligt på stuva?" "Nä, det var ingen som ble' skuren." När jag var ung så brukade vi lägga ihop pengar och ställa till med kalas för våra bekanta. Vi var ibland 50 ibland 100 st. Och vi köpte aldrig mindre än 50 l. brännvin förutom vin.

Uppre vid Halsjön bodde det bara tjvafolk.

"Det var obetänkt, sa häringen när hon kom till himmelen." sa hr. Pettersson när han blev lyjden på en sup.